

KOIRAKIVEN NUORISOSEURAN 100-VUOTISHISTORIIKKI

VUODET 1919 - 2018

Kun sata vuotta sitten näille kylille ryhdyttiin perustamaan seuratoimintaa, olosuhteet olivat hyvin erilaiset nykyhetkeen verrattuna.

Kansallisesta sotakriisistä oltiin toipumassa, maaseutu oli asutettu jokaista torppaa myöten, maa- ja metsätalous työllisti ihmiset ja pirttiviljelyskin oli kunniasa. Voi melkein sanoa, ettei niin pientä torppaa, ettei vähintään kuutta lasta. Näin ollen kylien ikärakenne oli monipuolinen, oli kaikenikäisiä ja etenkin nuoria oli paljon.

Karankamäen kauppias Antti Lepistö perusti v. 1902 yhdistyksen, jonka nimeksi tuli Raittiusyhdistys Taimi, joka nimi muutettiin v. 1914 ja uudeksi nimeksi tuli Raittiusyhdistys Kaiku IV.

Vuonna 1917 Kaiku IV:n vuosikokouksessa puheenjohtajaksi valittiin Fabian Lahtinen Karkian talosta ja sihteeriksi 16-vuotias Toivo Leppä Antinmäen talosta. Raittiusyhdistyksellä oli oma talo Karankamäessä Esalan kosken yläpuolella Vanhamäellä.

05. tammikuuta 1919 Kaiku IV:n puheenjohtajaksi Valittiin Toivo Leppä ja sihteeriksi Linda Vanhatalo. Raittiusseuran toiminta ei ollut varsinkaan nuorison mieleen, vaan seuran toiminta koettiin kovin ahdasmieliseksi. Raittiusseuran tilaisuuksissa ei saanut tanssia, eikä nauttia piristeitä.

Näin asiasta purki mieltään yhdistyksen pöytäkirjaan sihteeri Linda Vanhatalo: "jos koetti pitää iltamat ilman tanssia, niin se meni myttyyn. tehtiin vaan kaikenlaista mielenosoitusta ulkona, eikä tultu sisälle."

Tältä ajalta on käsite "nurkkatanssit", joita järjestettiin luvatta taloissa, ladoissa, pihalla ja kallioilla. Piililän tasanen tässä tämän nykyisen talon lähellä on ollut eräs suosittu tanssipaikka.

Nuorten tilannetta helpottamaan perustettiin 16. helmikuuta 1919 Karankamäen Nuorisoseura, jonka puheenjohtajaksi valittiin Fabian lahtinen ja sihteeriksi Linda Vanhatalo.

Nuorisoseuran perustamisjuhla pidettiin Kaiku IV:n talossa.

Karankamäen Nuorisoseura kokoontui ja järjesti iltamia Kaiku IV:n talossa.

Kaiku IV:n talo yllättäen paloi 30. toukokuuta 1920, minkä jälkeen Nuorisoseura kokoontui Karankamäen ja Koirakiven taloissa. Näin oman talon hankkiminen koettiin tarpeelliseksi.

Nuorisoseuratoiminta oli alkanut kaiken kaikkiaan varsin nihkeästi. Nuoriso suhtautui toimintaan epäröiden, koska samat toimihenkilöt johtivat Nuorisoseuraa, jotka olivat johtaneet myös Raittiusseuraa ja lisäksi Kaiku IV:n talon palo hankaloitti toimintaa entisestään.

Vuosina 1922-23 Karankamäen nuorisoseuran toiminta oli suurissa vaikeuksissa. Vuoden 1923 kesäjuhlatkin jäivät pitämättä. Uusista toimijoista ja tekijöistä oli suorastaan huutava pula. Oma osuutensa vaikeuksiin oli kylän aikuisväen suhtautuminen seuratoimintaan, mitä pidettiin nuorison ajanhukkana ja muutenkin arveluttavana.

13. lokakuuta 1925 Suur-Savon Nuorisoseurojen keskusseura lähetti neuvojansa neiti Elsa Vauhkosen herättelemään Karankamäen nuorisoseuraa. Silloin pidettiin vuosikokous Koirakivessä Antinmäen talossa. Tuossa kokouksessa Karankamäen Nuorisoseuran puheenjohtajaksi valittiin Toivo Leppä, joka oli tuolloin 24-vuotias.

24. tammikuuta 1926 pidettiin Karankamäen nuorisoseuran yleinen kokous Koirakiven koululla. Tässä kokouksessa päätettiin muuttaa seuran nimi Koirakiven seudun Nuorisoseuraksi, mikä nimi myöhemmin vakiintui Koirakiven Nuorisoseuraksi. Kokouksen päätös seuran nimenmuutoksesta oli yksimielinen.

Tämän jälkeen seuran toiminta vilkastui. Talvella hiihdettiin kilpaa, miehet hiihtivät 8 km ja pojat 2 km. Naisille ja tytöille ei ollut hiihtomatkoja tarjolla tuohon aikaan. Olisko syynä ollut hiihtohousujen puute, vai olisko ollut niin, että pitkien housujen käyttö ei ollut naisille sopivaa. Keväällä oli äitienpäiväjuhla, perustettiin opintokerho ja järjestettiin arpajaisia oman talon hankkimiseksi.

04. marraskuuta 1928 pidetyssä kokouksessa päätettiin ostaa tontti omaa taloa varten. Tontti ostettiin Rapalan tilasta ja myyjänä oli Edla Björn, Rapalan silloinen omistaja.

Vuonna 1931 ilmestyi Nuorisoseuran oma lehti " Seudun Valo " ja samana vuonna Koirakiven Nuorisoseura sai myös oman lipun.

Vuosi 1932 toi odottamatonta surua seuran jäsenille ja kaikille koirakiveläisille, kun Mäntyharjun Osuuskaupan Koirakiven myymälä paloi ja tulipalossa kuoli tarmokas nuorisoseura-aatteen mies kauppias Jukka Jääskeläinen. Hän ohjasi lausuntakerhoa ja poikien voimisteluryhmää.

Vuonna 1933 huhtikuussa Kaiku IV:n kokouksessa nuorisoseuran sihteeri Salme Kärpänen esitti kokoukselle, että Raittiusyhdistys ryhtyisi Nuorisoseuran kanssa yhteisen talon rakentamiseen luovuttamalla Karankamäen Raittiusyhdistys Kaiku IV:n varat 3.000 mk rakennusrahastoon. Rahojen luovuttamisen ehtona oli, että Nuorisoseura luovuttaa talon kolme kertaa vuodessa raittiustilaisuuksiin.

22. huhtikuuta 1934 pidettiin viimeinen raittiusyhdistyksen kokous ja tuohon kokoukseen voidaan katsoa asiakirjoihin perustuen Karankamäen Raittiusyhdistys Kaiku IV:n toiminta päättyneeksi.

Nuorison unelma omasta talosta toteutui 27. elokuuta 1933, kun tämän Koirakiven Nuorisoseuran oman talon vihkiäisiä vietettiin. Talon nimeksi tuli Rientola ja talo valmistui kolmessa kuukaudessa. Talon rakennustoimikuntaan kuuluivat Arvo Kyyhkynen, Toivo Konga, Toivo Leppä, Väinö Konga ja Kalle Kuhanen. Rakennustyöt tehtiin osaksi talkoilla, mutta ammattimiehet saivat rahapalkan. Tontin raivauksesta vastasi Jalmari Hietanen, perustusten teosta vastuu oli Valde Hietasella ja rakennusurakoitsijana toimi Kalle Tiilikainen. Lähitalojen isännät toimittivat rakennuspuut ja hirsitä oli veistämässä Antti Erola, Manne Rytteri ja Salomon Laitinen.

1930 -luvulla seuran toiminta virkistyi huomattavasti, alkoi myös tanhu- ja näytelmäkerhot tässä omalla talolla. Näinä vuosina nuorisoseuratoiminta alkoi tulla hyväksytyksi jo lähes kaikkien Koirakiven ja Karankamäen asukkaiden keskuudessa, mistä osoituksena, että seuran kesäjuhlissa v. 1936 oli yli 400 henkeä.

Näytelmä- ja tanhutoiminta oli jo niin pontevasti vauhdissa, että v. 1938 valmistui näyttämötilojen laajennus. Turhaan ei laajennusta tehty, sillä seuraavana vuonna seura esitti peräti kahdeksan eri näytelmää.

Syksyllä 1939 alkanut sota vaikutti oleellisesti Nuorisoseuran toimintaan, kun monet seuran miespuoliset jäsenet joutuivat lähtemään maanpuolustustehtäviin. Kotirintamalle jääneet järjestivät v. 1940 maanpuolustusjuhlan seuran talolla ja juhlan tuotto luovutettiin puolustusministeriölle.

Sodasta huolimatta kotirintamalle Koirakiveen jääneet nuorisoseuralaiset jaksivat toimia aktiivisesti. Seura osti tontin, piti hirsitalkoot ja seura avusti rakennushanketta myös rahallisesti. Tällä tavalla sotainvalidi Arvi Mäntynen sai kodin perheelleen v. 1941.

Koirakiven Nuorisoseuraan tuli uutena toimintamuotona v. 1945 varhaisnuorisotyö, jonka tyttöosastoa ohjasi Hilja Ruuth ja poikaosastoa Veikko Törnroos. Nuorisoseuran alaosastoksi perustettiin Koirakiven Nuorisoseuran Urheilijat KNsU, jonka puheenjohtajana toimi Veikko Törnroos. KNsU hankki seuralle urheilukenttäalueen, jota

kunnostettiin talkoilla.

Koirakiven Nuorisoseuran puheenjohtajana 21 vuotta toimineen Toivo Lepän tilalle valittiin Arvo Kyyhkynen v. 1946. Oman urheilukentän vihkiäisiä vietettiin saman vuoden elokuun 11. päivä.

Seuraavina vuosina seuran puheenjohtajat vaihtuivatkin tiuhempaan. Opettaja Risto Mäkiäho valittiin puheenjohtajaksi v. 1948 ja jo seuraavana vuonna jälleen Arvo Kyyhkynen. Vuonna 1951 puheenjohtajan pestin sai kauppias Vilho Syrlin ja sihteeriksi valittiin legentaarinen nuorisoseuralainen Tauno Erola.

Seuran toiminta ei ollut 50-luvun alussa yhtä innostunutta kuin se oli ollut aiemmin ja näin seuran sihteeri Airi Leppä päättää vuoden 1952 vuosikertomuksen : " Uutta voimaa työssämme tarvitaan, kauan mukana olleet eivät jaksu jatkuvasti toimia ellei nuoret ole mukana, mutta nuorempien pitäisi myöskin ymmärtää seuramme vanhempaa väkeä, sillä heidän työnsä tulosta on kaikki se, mitä seurallamme on. "

Seuran talolla suoritettiin sisätilojen kunnostus vuonna 1953 Salme Vanhatalon ollessa puheenjohtajana. Vaikeudet seuran toiminnassa jatkuivat ja näin seuran uudeksi sihteeriksi valittu Esko Leppä päättää vuosikertomuksen vuonna 1954: " Toiminta on ollut vähäisempää, syynä on ollut vaikeat olosuhteet ja nuorison puute, joten meidän täytyy tyytyä pakostakin vähempään. Ja seuraavana vuonna sihteeri Esko kirjoittaa edelleen: " Nuoriso harrastaa vain huvituksia, eikä halua toimia kehittävän ja kasvattavan työn merkeissä, mitä nuorisotyö on."

Esko Leppä pääsikin sitten itse luotsaamaan seuran toimintaa, kun hänet valittiin puheenjohtajaksi vuonna 1956, sihteeriksi valittiin Airi Leppä. Tämän Lepän sisarusten voimakaksikon aikana seuran toiminta jälleen elpyi.

Tämä nuorisoseuran talo toimi 1950- ja 1960 -luvulla myös elokuvateatterina. Kiertävät elokuvien esittäjät kävivät usein tuohon aikaan näyttämässä ajankohtaisia uusia filmejä, jotka olivat pääosin kotimaisia. Monta "Pekka ja Pätkä" -elokuvaa täällä pikkupoikana käytiin katsomassa. TV yleistyi näillä kylillä vasta 1960 -luvun lopulla, joten tarvetta elokuville oli. Monet koirakiveläiset muistavat Eetu Erolan, joka toimi seurantalonsäilyttäjänä - vahtimestarina etenkin näissä elokuvailloissa. Eetu oli työssään tarkka ja tunnollinen ja omasi hieman totisen luonteen, josta monella on myös hauskoja muistoja. Eetu Erola oli aktiivisen nuorisoseuralaisen Tauno Erolan veli.

Vuosina 1958-59 seuran johtokuntaan valittiin sittemmin pitkään toiminnassa mukana olleet Lahja Leppä, Pentti Kuhanen ja Pentti Pippuri.

Talon sisäremontin yhteydessä seura oli velkaantunut ja toiminnan ollessa vähäisempää, velan hoito vaikeutui. Seuran talous oli edelleen heikko, kunnes 50-luvun lopulla seuraan saatiin uutena voimavarana kolmen aktiivisen isännän "ideariihii" taloutta kohentamaan. Esko Leppä, Pentti Pippuri ja Onni Ruuth muodostivat vuosikausiksi erilaisten tapahtumien ideointiryhmän. Pentti Pippuri valittiin v. 1960 rahastonhoitajaksi vartioimaan taloutta, minkä tehtävän hän hoiti tarmokkaan tunnollisesti.

Vuonna 1960 seura järjesti peräti viidet illamat, äitienpäiväjuhlan, kesäjuhlan ja juhannusaaton kokkojuhlan.

Ja vuoden 1961 juhannusjuhlan yhteyteen järjestettiin moottorivenekilpailut Räävelin rantaan. Tapahtuma sai todella paljon katsojia. Pohjolan ja Vanhankiven talojen rannat olivat täynnä väkeä. Mielenkiintoa lisäsi varmaankin, kun kilpailu käytiin oman kylän ihmisten kesken tavallisilla moottoriveneillä, eikä doping-testiäkään ollut.

Seuran "ideointiryhmä" teki jälleen uuden aluevaltauksen vuonna 1962, kun seura järjesti jäärata-ajot autoille ja moottoripyörille Likasenlahden jäällä Perurvedellä.

Muut tapahtumat vakiinnuttivat paikkansa seuran vuotuisessa toiminnassa iltamia unohtamatta. Onni Ruuth`sta tuli vuosikausiksi seuran iltamien seremoniamestari. Hän onnistui luomaan hyvät suhteet tanssiorkestereiden kanssa ja monelle soittoporukalle Koirakiven Nuorisoseuran talo muodostui mieluiseksi keikkapaikaksi. "Nyt on tulossa huippujuttu!", kuten Onni usein iltamia markkinoi. Onni oli kaikinpuolin erinomainen seuran suhdetoimintamies.

Seuran järjestämistä moottorivenekilpailuista samoin kuin jäärata-ajoista tuli varsin suosittuja. Osallistujat alkoivat olla jo tosiharrastajia. Parhaana vuonna 1965 jääradalla oli 50kilpailijaa ja 1.200 katsojaa. Venekilpailuissa Pöylinniemen rannassa oli jopa 400 katsojaa.

Koirakiven Ns sai valtakunnallista julkisuutta keväällä 1967, kun yleisradion ohjelmasarjan "Talolla tavataan" -lähetys tapahtui Koirakiven nuorisoseuran talolta suorana lähetyksenä lauantaina 20. toukokuuta 1967. Ohjelmallinen iltama kesti 50 min ja sen juonsi Heikki Hietamies. Illan pääesiintyjinä olivat Annikki Tähti sekä Koirakiven oma tähti Olga Vitikainen. Talo oli tupaten täynnä väkeä ja osa iltamaväestä joutui kuuntelemaan lähetystä ulkona.

Vilkaan toiminnan ansiosta sekä hyvin onnistuneiden tukkipuutalkoiden tuloksena seuran lainaa lyhennettiin huomattavalla summalla vuonna 1969.

Uusi aika saapui paikkakunnalle, kun Karankamäen Suittilahteen avattiin Mäntymotelli keväällä -69. Seuramme ideanikkarit näkivät oitis uuden tilaisuuden yhteistyölle ja niinpä yhteistyö Mäntymotellin kanssa alkoi vuonna 1970. Motellin kanssa järjestettiin yhteislaulu- ja tanssi-illoja teemalla " Kuin silloin ennen ".

Koirakiven Nuorisoseuran toimintaan tuli uusia ideoita ja toimintamuotoja lähes vuosittain, eikä vuosi 1971 tehnyt poikkeusta. Elokuun 8. päivänä 1971 Koirakiven Ns-talolla aloitettiin Bingo-peli, josta tuli vuosikymmeniksi varsin suosittu toiminta lähikyläin ihmisille ja hyvien palkintojen houkuttelemana kannatti tulla kauempaakin. Bingosta muodostui seuralle myös merkittävä tulonlähde.

Hölkätapahtuma " Koirakiven kierros " juostiin ensikerran syksyllä 1975 ja tapahtuma sai hyvän vastaanoton heti alussa 80:n kuntoilijan voimin.

Vuonna 1976 Koirakiven Ns:n johtokuntaan valittiin 17-vuotias Jari Leppä, joten Jari on ollut seuramme johtotehtävissä jo 43 vuotta ja mikä parasta, toimintatarmo seuramme hyväksi näyttää yhä olevan erinomainen.

Seuran toiminta jatkui vilkkaana ja v. 1979 olikin aika viettää seuran 60-vuotisjuhlia

Etelä-Savon Nuorisoseurojen liitto valitsi v. 1980 Koirakiven Nuorisoseuran " Vuoden nuorisoseuraksi " ja samassa tilaisuudessa puheenjohtaja Esko Leppä sai Hermannin arvon aktiivisesta toiminnastaan nuorisoseurassa.

Nuorisoseuran tanhuryhmän ns. huippuvuosi oli 1981, jolloin Airi Lepän ohjaama ryhmä esiintyi ahkerasti eri tilaisuuksissa ympäri Mikkelin lääniä. Säestäjinä heillä oli Toivo Orasmaa ja Reino Äikäs. Esiintymiset huipentuivat nuorisoseuraliikkeen 100-vuotisjuhlille Helsinkiin, jossa Helsingin Sanomien toimittaja haastatteli ja kuvasi tanhuryhmämme jäseniä ja lehti julkaisi melko ison jutun Koirakiven tanhuajista kuvien kera.

Ensimmäiset Mansikkahummat humpattiin heinäkuussa -81. Humat saivat etenkin kesäasukkaiden suosion moneksi vuodeksi.

Koirakiven Nuorisoseuran toiminta oli 80-luvun alussa hyvin aktiivista ja nuorisoseurasta ja seurantalosta oli tullut Koirakiven ja lähikyläin ihmisten kohtaamispaikka ja seuran toimintaa yhteisöllisyyden ylläpitäjänä alettiin arvostaa entistä enemmän. Suuren kiitoksen tästä seuran kehityksestä ansaitsee puheenjohtaja Esko Leppä, joka 26-vuoden ajan hoiti puheenjohtajuutta menestyksekkäästi.

Esko Leppä päätti luopua seuran puheenjohtajuudesta v. 1982 ja johtokunta valitsi uudeksi puheenjohtajaksi Jari Lepän eli Koirakiven Nuorisoseuran puheenjohtajuus siirtyi Lepän suvussa jo kolmanteen polveen.

Tanhuryhmä käväisi ulkomailla ja osallistui Nordlek-82 yhteispohjoismaiseen tanhutapahtumaan Ruotsin Göteborgissa kesällä-82.

Koirakiven Nuorisoseura r.y. liittyi Mäntyharjun urheilijat -50 alaosastoksi v. 1984.

Uutta toimintaa viriteltiin jälleen v. 1987, kun seura aloitti alle kouluikäisten ja kouluikäisten tanhutoiminnan. Lasten tanhujen ohjaajina toimivat Airi Leppä ja Sinikka Relander.

Esko ja Lahja Leppä päättivät tehdä tilaa nuoremmille ja jäivät pois Ns:n johtokunnasta vuonna 1988.

Kesällä -88 järjestettiin iltamat teemalla " Kesä keikkuen Koirakiveen ". Iltamavieraksi saatiin maaherra Uki Voutilainen ja maatalouskeskuksen johtaja Seppo Kauppila sekä kunnanjohtaja Sakari Nuutinen. Syyskuussa -91 Koirakiven kierroksella oli ennätyselliset 156 osallistujaa.

Puheenjohtaja Jari Leppä valittiin Etelä-Savon Nuorisoseurojen liiton johtokuntaan ja hänet valittiin myös varapuheenjohtajaksi v. 1992.

Kesäkuussa-93 järjestettiin kutsuvierasnäytös näytelmään "Olenko minä tullut haaremiin". Kutsuvieraina olivat Mäntyharjun ja Pertunmaan kuntien valtuustot, kunnanhallitukset ja johtavat viranhaltijat. Tämä tilaisuus oli erinomainen osoitus siitä, kuinka taitavasti ja viisasti Ns:n johtokunta hoiti suhdetoimintaa.

Samana vuoden marraskuussa esitettiin satunäytelmä "Prinsessa Ruusunen", jossa oli mukana 20 lapsinäyttelijää. Näytelmää ohjasivat Auli Eskola, Sinikka Relander ja Marja Kuitunen.

Perhejumalanpalvelus järjestettiin seuran talolla helmikuussa -95. Yhteistyötä tehtiin Mäntyharjun seurakunnan ja Koirakiven ma- ja kotitalousseuran kanssa. Kauneimmat joululaulut laulettiin Ns-talolla saman vuoden joulukuussa.

Koirakiven Nuorisoseura sai Pertunmaan kunnan kulttuuripalkinnon itsenäisyyspäivän juhlassa v.1995.

Mäntyharjun Laulu-Seppöjen ja Mäntyharjun soittokunnan konsertti oli varttuneen väen iltamien yhteydessä toukokuussa -97.

Kesällä-98 oli Riihilahden kasinolla paremman puoleiset tanssit, joita tahditti Mäntyharjun soittokunta. Kutsuvieraina olivat mm. maaherrat Pirjo Ala-Kapee ja Uki Voutilainen. Tanssit olivat näytelmäensi-illan jatkoksi.

Vuosi 1999 oli historiallisesti merkittävä niin nuorisoseuralle kuin koko Pertunmaan ja Mäntyharjun seudulle. Seuramme puheenjohtaja Jari Leppä valittiin kansanedustajaksi. Jari sai ensikertalaisena vakuuttavat 6.310 ääntä. Onneksemme Jari totesi, että "en mä näitä nuorisoseurahommia lopeta".

Heinäkuussa-99 Koirakiven seurat yhdessä järjestivät kesäiset iltamat Pipsan parketilla ja kunniavieraana oli Pipsa itse eli maaherra Pirjo Ala-Kapee.

Koirakiven Ns on vuosien myötä huomionnut varsin hyvin toiminnassaan eri ikäisten lasten ja nuorten tapahtumat, kuten jokavuotiset urheilukilpailut omalla kentällä, hiihtokilpailut talvella, tanhu- ja näytelmäkerhot sekä perheiden yhteiset pikkujoulut.

2000-luku jatkui totutuilla tapahtumilla ja maaherrakin oli tykästynyt koirakiveläisten toimintaan niin, että seuraavana kesänä hän toi Pipsan parketille myös sulhasensa Pentti Hakulisen.

Näin jälkepäin tarkasteltuna voitaneen todeta, että Esko Lepän puheenjohtajakaudella seuramme monipuolisen toiminnan ennakkoluuloton etsintä sekä luova ja joskus jopa hullunrohkea toteutus ovat luoneet ne puitteet, jotka luonnollisella tavalla ovat olleet mukana Ns:n toiminnassa myös Jarin puheenjohtajakaudella. Ja sivustakatsojasta näyttää sille, että pojan aikakaudella pistetään vielä paremmaksi. Tietenkin suuri kiitos ja kunnia toiminnan tasosta kuuluu sille aktiiviporukalle, jota Jari on päässyt luotsaamaan.

Vuosi 2002 oli edelleen monipuolisen toiminnan vuosi Koirakiven Nuorisoseurassa ja bingoakin oli pelattu jo 30 vuotta. Erityistä juhluvuotta vuoteen toi seuran puheenjohtajan Jari Lepän ja Katriina Suhosen häät Antinmäellä. Vuoden lopulla seura teki kiinteistökaupat ja osti naapurista kaksi pikkutilaa Tyynelän ja Pekkalan. Näin Ns:n vilkas teatteritoiminta sai uutta tilaa kesäteatterille.

Nuorisoseuran teatteritoiminta uudistui täysin, kun hankitulle lisämaalle raivattiin ja kunnostettiin alue kesäteatteria varten vuonna 2003. Kesäteatteriin rakennettiin 350 hengen katettu katsomo. Uuden kesäteatterin nimikasteen suoritti maaherra Pirjo Ala-Kapee ja kasteseremoniaa avusti paloruiskun kanssa avajaisnäytelmän Vaahteramäen Eemeli alias Henri Honkanen. Teatterin nimeksi tuli "Koirankulma". Kesän näytelmä sai 4.300 katsojaa.

Lasten ja nuorten teatteritoiminta kunnostautui pontevasti kesällä 2005, kun Ns-talon lähimetsässä esitettiin klassikonäytelmä "Pessi ja Illusia". Näytelmässä oli peräti 29 lasta ja nuorta sekä kolme aikuista. Ohjaaja Auli Eskola kertoi, että tämä näytelmä oli mittavin koko Koirakiven Ns:n historiassa. Näytelmä sai hyvän arvostelumenestyksen

myös paikallislehdissä.

Kesällä 2006 Koirankulman kesäteatteri uudistui musiikkiteatteriksi. Näytelmä "Tähdet, tähdet" kertoi Rauli "Badding" Somerjoen elämästä. Pääosan esitti onnistuneesti Ari Leppäkangas ja live-musiikista vastasi yhtye Bänd-kings. Suomen Nuorisoseuraliike täytti 125 vuotta tänä vuonna.

Syyskuussa 2006 puheenjohtaja Jari Leppä valittiin Suomen Nuorisoseurojen liiton valtuuston puheenjohtajaksi, joten Jarin tie nuorisoseuratoiminnassa on vienyt vuoden 1976 Koirakiven Nuorisoseuran johtokuntapaikasta valtakunnan huipulle.

Kesäteatterissa ylitettiin 5.000 katsojan raja kesällä 2007, kun Olavi Virran elämäkerta esitettiin. Suuren suosion vuoksi kesäteatterin katsomoa jouduttiin laajentamaan keväällä 2008. Katsomoon tuli 90 istumapaikkaa lisää. Laajennusta ei tehty turhaan, sillä kesän musiikinäytelmän kävi katsomassa 5.120 henkeä. Näytelmän nimi oli "Hetki lyö" ja se kertoi Kirkan elämästä. Yhtye "Kulman kundit" onnistui varsin hyvin Kirkan musiikin soitossa, ainakin katsojien mukana elämisestä päätellen; jalat jammasi ja kädet taputti. Tämän näytelmän käsikirjoittaja on Marianne Tikkanen ja sen ohjasi Koirakiven Nuorisoseuran oma ohjaajaveteraani Auli Eskola. Tämä "Hetki lyö" -näytelmä oli kantaesitys yksinoikeudella Koirakivessä ja idean pani alulle Auli Eskola, joka myös on ollut Ns:n varapuheenjohtaja.

Vuonna 2009 Ns:n johtokuntaan valittiin ensimmäisen kerran nuorisojäsen, siis vihdoinkin 90 vuotta seuran perustamisen jälkeen. Nuorisojäsenenä johtokunnassa aloitti Henri Honkanen.

Kesäkuussa 2009 Koirakivessä koettiin historiallisesti merkittävä tapahtuma, kun Koirankulman kesäteatterin lavalle nousi pääministeri Matti Vanhanen pitämään onnittelupuhetta Ns:n puheenjohtaja Jari Lepälle Jarin 50-vuotisjuhlassa. Valtiovallan edustajia oli paikalla muitakin, kuten mm. Mauri Pekkarinen. Mustia edustusautoja oli raitilla useita ja turvamiehet tarkastivat talon ja teatterin huolellisesti etukäteen. Tämä tilaisuus oli nuorisoseuralaisille ja myös kyläläisille hyvin ainutlaatuinen kokemus. Samalla tämä tilaisuus hienosti kruunasi Koirakiven Nuorisoseuran 90-vuotisen taipaleen.

Seuran vilkas ja monipuolinen toiminta jatkui myös vuoden 2010 puolella. Teatteritoiminta oli jälleen vahvasti toiminnan keskiössä. Tänä vuonna esitettiin kaksi näytelmää "Pikku Pietarin piha" ja Irwinistä kertova "Reteesti vaan". Kesäteatteriin tehtiin kiinteä katos, mikä oli varsin mittava rakennushanke.

Heinäkuussa Koirakivessä nähtiin kansainvälisiä vieraita, kun Ns-talolla järjestettiin nuorten kansainvälinen kesäleiri. Leiriläisiä oli Saksasta, Turkista, Koreasta, Ranskasta, Ukrainasta, Taiwanista ja Puolasta. Viikon leiri koettiin hyvin onnistuneeksi osallistujien ja järjestäjien taholta.

Uusia toimintaideoita riitti jälleen vuoden 2011 puolelle. Vuosittaisten tuttujen toimintojen lisäksi Mikko Alatalo kitaroineen kävi laulattamassa väkeä elokuussa.

26. syyskuuta 2011 tehtiin merkittävä koirakiveläinen kulttuuriteko, kun 5-tien Koirakiven liittymään pystytettiin kylätunnukseksi kivellä seisova Suomen pystykorva. Tämän puuveistoksen lahjoittivat Koirakiven kyläyhteisölle Jari ja Ilkka Leppä. Tämän Koirakiven koiran paljastustilaisuudessa oli väkeä reilut 100 henkeä, joille Ns tarjosi täytekakkukahvit.

Tänä vuonna seura sai kaksi uutta Hermannia, kun seura anoi näitä arvonimiä Pentti Kuhaselle ja Pekka Relanderille. Aiemmin Hermannin arvon olivat saaneet Esko Leppä, Kalevi Kuhanen sekä Pentti Pippuri.

Pekka Hockman nimettiin Hermanniksi vuonna 2013.

Ns-talon lämmitysjärjestelmä uusittiin v. 2012. Talo sai ilmalämpöpumput ja uudet sähköpatterit. Näin talon käyttömukavuutta parannettiin ja hiilijalanjälkeä pienennettiin.

Vuoden 2014 puolella aloitettiin Ns-talolla perhekerho, joka suunnattiin Koirakiven ja lähikylien nuorimmille lapsille ja heidän vanhemmilleen.

Kesäteatterin suosio jatkui ja näytelmä "Aikuinen nainen" sai koirakiveläisittäin normaalit 5.300 katsojaa v. 2015.

Koirakiven nuorisoseuran toimintaa huomioitiin eri tavoin vuonna 2016. Seura palkittiin Etelä-Savon urheilugaalassa vuoden liikuttajana ja Vuoden matkailuteko 2015 -palkinnon seura sai yhdessä alueen muiden kesäteattereiden kanssa.

Vuonna 2017 seuran talolla tehtiin mittava peruskunnostus Sähkö- ja Facelift -hankkeen rahoituksen avulla. Hankkeen kustannukset olivat 68.800 euroa. Tämän hankkeen yhteydessä mm. talon sähköistys uusittiin.

Näin talo saatiin näyttävään kuntoon Suomi 100 -juhlaan, mikä pidettiin Ns-talolla 26. maaliskuuta 2017. Tilaisuus toteutettiin nimellä "Koirakiven miehet". Tilaisuus oli kunnianosoitus kylämme sankarivainajille, jotka puolustivat Suomen itsenäisyyttä.

Koirakiven Nuorisoseuran taloa on vuosikymmenten aikana remontoitu ja kunnostettu useaan otteeseen ja talkootyötä ja rahaa seuran omista varoista sekä avustuksista on tarvittu todella huomattavia määriä. Turhaan tämä aherrus talomme hyväksi ei ole mennyt. Esim. vuonna 2016 seuran talolla on ollut peräti 142 käyttökertaa, eli keskimäärin joka kolmas päivä talolla on ollut käyttöä. Vuoden 2017 puolellakin käyttökertoja on ollut 130.

Toimintavuosi 2018 oli myös hyvin työntäyteinen. Eniten työllisti kesäteatteri, jossa tehtiin taas uusi katsojaennätys. Juice Leskisestä kertoneen näytelmän "Ollaan ihmisiksi" kävi katsomassa 6.300 henkeä. Vuoden lopussa joulukuussa aloitettiin, Ns-talon sisällä olevien wc -tilojen kunnostus ja remontti valmistui talvella 2019.

Näin on käyty Koirakiven Nuorisoseuran tapahtumia ja toimintaa läpi sadan vuoden ajalta. Toiminnassa on ollut mukana vuosien varrella jopa tuhansia ihmisiä ja vaikka Koirakivessä oman kylän väki on vähentynyt, seuran toimintaan tullaan mukaan nykyisin entistä kauempaa lähikylistä ja taajamista. Tämä nuorisoseura on ollut luomassa erinomaisella tavalla koirakiveläistä yhteisöllisyyttä ja identiteettiä. Koirakiven henki ja tekemisen meininki ovat käsitteitä, jotka tunnetaan jo laajemminkin. Monet koirakiveläiset perheet ovat vuosien varrella antaneet todella suuren talkoopanoksen seuramme toimintaan. Keskeisimmäksi on kuitenkin muodostunut Lepän perhe Antinmäen talosta. Koirakiven Ns:n puheenjohtajuus on ollut vankasti Lepän suvussa, ensin Toivo Leppä vuodet 1925-46, yhteensä 21 vuotta, sitten poikansa Esko vuodet 1956-82, yhteensä 26 vuotta ja sitten kolmannessa polvessa nykyinen puheenjohtaja Jari, joka aloitti vuonna 1982 ja jatkaa edelleen. Sadan vuoden aikana Lepät ovat hoitaneet puheenjohtajuutta 84 vuotta.

Aktiivisen toiminnan ansiosta Nuorisoseuraa ovat vuosien varrella taloudellisesti tukeneet Mäntyharjun ja Pertunmaan kunnat, Kotiseutuliitto, Kansalaisfoorumi, Opetusministeriö ja Leader -rahaa seura on saanut ELY:n maaseuturahastosta. Nämä avustukset ovat mahdollistaneet monet mittavatkin Ns-talon rakennushankkeet. Niinpä voimmekin todeta, että tämä vuonna 1933 valmistunut seuran talo on tällä hetkellä 86 -vuotiaana erittäin hyvässä ja toimivassa kunnossa. Seuramme pitkäaikainen sihteeri Kalevi Kuhanen kunnostautui erityisesti avustushakemusten teossa. Kalevin tekemät hakemukset harvoin tulivat bumerangina takaisin. Kalevin jälkeen tätä tehtävää on ansiokkaasti hoitanut Ari Lehtimäki.

Koirakiven maa- ja kotitalousseuran ihmiset ovat omalta osaltaan tehneet arvokasta työtä nuorisoseuran hyväksi leipomalla, kokkaamalla ja hoitamalla kahviotarjoilua sekä -myyntiä nuorisoseuran tilaisuuksissa. Maa- ja kotitalousseuralaisten työpanos vuosikymmenten aikana on ollut varsin merkittävä.

Tässä historiikissa olen nostanut esiin muutamia henkilö nimiä seuran toiminta-ajalta. Läheskään kaikkien aktiivisten nuorisoseuralaisten nimiä ei ole ollut mahdollista ottaa mukaan tähän historiikkiin, koska heitä on todella paljon. Kiitollisin mielin entisiä ja nykyisiä Koirakiven Nuorisoseuran toiminnassa mukana olleita muistamme ja kiitämme siitä mahtavasta työstä ja toiminnasta, mitä olette seuramme hyväksi sadan vuoden aikana tehneet. Teidän ansiostanne Koirakiven Nuorisoseura on terve ja hyväkuntoinen satavuotias ja valmis kohtaamaan tulevaisuuden luottavaisin mielin.

Koirakivessä 29.06.2019

Pekka Relander